Год. II. София, вторникъ 8 май 1928 год. Цена 1 левъ Брой 472

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.
АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; ½, година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; ½, год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долара; ½, год. 3 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годежни и вѣнчални . 40 лв.

Телефонъ № 2891.

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация: ул. „Славейковъ"

Директоръ: Г. Кулчшевъ

(Следва)

Наневъ и Кулелията застрелянъ?

Една телеграма отъ Солунъ

Споредъ една телеграма получена вчера отъ Солунъ, тамъ са били застреляни вчера сутриньта осъденитъ на смъртъ Наневъ и Кулелията.

До тоя моментъ не е получено друго известие, което да потвърждава или опровергава това съобщение.

Год. II. София, срѣда 9 май 1928 год. Цена 1 левъ Брой 473

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информации, излиза всѣки день, освенъ праздничнитѣ дни.
АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; ½, година 150; 3 мес. 80 лева. Странство: година 800; ½, год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 8 долара; ½ год. 3 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лева.
Годежни и вѣнчални . 40 лв.

Телефонъ № 2891. ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ Редакция и администрация: пл. „Славейковъ" № Директоръ: Г. Кулчишевъ

Застрелването на двама българи

Потвърждава се и отъ сръбски съобщения

Съобщението за екзекутирането на Нановъ и Кулемина се потвърждава отъ атински съобщения до сръбскитѣ вестници отъ вчера. Двамата били застреляни въ понедѣлникъ, на 7 т. м., въ Солунъ.

Споредъ в. „Време" Нановъ преди смъртьта си заявилъ: „Дѣйностьта на Комитета ще бѫде продължена следъ нашата смъртъ, която ще бѫде достойно отмъстена".

Тѣлата на застреляниттѣ били погребани близо до мѣстото на погубването.

Новата кръвь въ Солунъ

Днешнитѣ известия потвърждаватъ, че снощи, понедѣлникъ, сж били застреляни Наневъ и Кулелията — двамата българи, които бѣха сждени и осждени загдето се готвѣли да извършатъ атентатъ по време на солунския панаиръ, презъ миналия месецъ септемврий.

Самата присжда на времето си направи много тягостно впечатление по своята жестокость. Независимо отъ всички други обстоятелства изнесени въ процеса и които хвърляха подъ дебела сѣнка много отъ фактитѣ, на които се основаваше обвинението, известно е, че въ случая можеше да се говори най-много само до единъ опитъ за атентатъ. При все това, гръцкиятъ сждъ наложи на обвиняемитѣ най-тежкото наказание — смъртното. Мнозина вѣрваха, обаче, че тази жестокость ще бжде поне впоследствие смекчена и се предполагаше, че присждата никога не ще бжде изпълнена. Нѣмъ съображенията на справедливость и човѣщина, нѣкои добавяха и мотиви свързани съ ефекта, който една крайна и неоправдана жестокость би имала върху българския народъ и върху развитието на гръцко-българскитѣ отношения. Въ Атина дълго се колебаеха, ако се сди по съобщенията на гръцкитѣ вестници, между гласа на правото и човѣщината, отъ една страна, и балканонавистничеството и кръвъждадността, отъ друга. Съобщи се дори въ в. „Танъ" и други голѣми европейски вестници, че гръцкото правителство най после било решило да се отмѣни смъртното наказание за двамата българи, понеже не желаело да смущава съ това гръцко-българскитѣ отношения... А въ това време сж се извършвали последнитѣ приготовления за екзекуцията.

Новото злодеяние на гръцката власть нѣма да увеличи правото на Гърция върху заграбената отъ нея Македония, нито ще закрепи гръцкото тиранческо владичество въ нашата родина. То е само едно ново позорно петно за палачитѣ на Македония, които, треперейки за своята власть надъ една чужда страна, търсятъ да затвърдятъ тази власть чрезъ все по-жестоки насилия и варварства.

Год. II. София, четвъртъкъ 10 май 1928 год. Цена 1 левъ Брой 474

Нар. Библиотека, София

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день освенъ празднични дни.
АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; ½, година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; ½, год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари; ½, год. 3 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Мелки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годенки и вѣнчални . 40 лв.

Телефонъ № 2891.

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация: ул. „Славейковъ" № 1

Директоръ: Г. Кулишевъ

Новото гръцко престъпление

Въ официялното гръцко съобщение за убийството на Нановъ и Кулелията се казва:

„На мѣстото на екзекуцията Кулели призна, че той и неговия другаръ сж били изпратени отъ софийския македонски комитетъ съ цель да хвърлятъ въ въздуха Солунската изложба презъ 1927 г. и сръбското консулство, надѣвайки се да предизвикатъ по този начинъ единъ гръцко-сръбски конфликтъ, отъ който ще има полза България".

Безподобната подлость и безграничният цинизъмъ на тиранитѣ отъ Атина сж добре известни на цѣлъ свѣтъ. Съ убийството на двамата невинни българи тѣ прибавятъ къмъ тъмната си слава още едно варварство.

Самиятъ фактъ на това така полло подготвено и въ мълчание и тъмнина извършено злодеяние, показва, че и самитѣ му автори сж се страхували отъ своето дѣло и сж гледали да го изпълнятъ преди всѣка намѣса отъ д е т о и д а б и л о з а спасението на жертвитѣ. До като увѣряваха свѣтътъ по най-тържественъ начинъ, че нѣма да убиятъ „комитаджиитѣ" отъ желание да не влошели добритѣ отношения съ България, тѣ тайно и много подло сж упражнявали отреденията за екзекуцията изводъ— да стреля право и сигурно.

Нановъ и Кулели бѣха застреляни отъ атинскитѣ убийци само отъ желание да направятъ удоволствие на б ѣ л градскитѣ убийци: съ кръвьта на двамата македонци Атина иска да прави политика на сближение съ Бѣлградъ. Самата редакция на гръцкото съобщение показва това.

Но, въ това съобщение подлостьта минава и по нататъкъ: въ него се казва, че Кулелията „призналь". Какво по-лесно отъ това — да се припишатъ „признания" на единъ убитъ човѣкъ? И каква стойность иматъ тѣ, когато сж били „чути" само отъ убийцитѣ?

Всички тия подлости не ще могатъ да оправдаятъ предъ никого новото гръцко престъпление.

Год. II. София, петъкъ 11 май 1928 год. Цена 1 левъ Брой 475

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ праздничнитѣ дни.

АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; ½ година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 830; ½ год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долара; ½ год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хроникатa на редъ . 8 лв.
Годежни и вѣнчални . 40 лв.

Телефонъ № 2891

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация: ул. „Славейковъ" №

Директоръ: Г. Кулчшевъ

Най-новото гръцко злодеяние

Какъ сж били застреляни Нановъ и Кулелията

Отъ едно писмо отъ Солунъ правимъ следнитѣ извадки:

„Къмъ 7 часа извели двамата осждени из полето задъ затвора. Тамъ седнали на единъ купъ камъни, въ очаквание пристигането на прокурора и на други официални лица, осжденитѣ разговаряли — Нановъ — съ двама католически свещеници, а Кулели — съ единъ православенъ. Следъ това Кулели постоянно диктувалъ на гръцки на единъ младъ човѣкъ, който вземалъ бележки, а Нановъ мълчалъ съ напълно спокоенъ видъ.

Когато запитали Нанова за последното му желание, той отговорилъ на френски, че нѣма нищо повече да каже отъ това, което е излагалъ нѣколко пѫти на журналисти и други, а именно че е осжденъ неваненъ.

Кулели е заявилъ, че ВМРО сжществува въ самата Македония, а не въ България. Казалъ още, че е българинъ и на запитването „отъ кжде"? — отговорилъ: „отъ Македония". Като му казали, че въ такъвъ случай той не е българинъ, той отговорилъ че въ Македония живѣятъ българи.

Пристигналъ прокурора и прочели присждата. Тя била много дълга и единъ господинъ задъ чиновника, който четелъ, на нѣколко пѫти му казалъ нѣколко думи, при което последния прескачалъ доста голѣми пасажи.

Било вече минало 7 часа, когато единъ висшъ офицеръ, който дошелъ заедно съ прокурора, викалъ на гръцки „бързо", „бързо".

Следъ една малка суматоха, докато се наредятъ войницитѣ, завели осжденитѣ малко по-нанизко, въ дола, смъкнали белезницитѣ отъ ржцетѣ имъ (до тогава и презъ време на изповѣдьта, тѣ били вързани) и ги застреляли и двамата едновременно, всѣки единъ отъ по 12 войници. При залпа, даденъ въ гърди, Нановъ падналъ веднага мъртавъ, и следъ обичайното установяване на смъртьта, занесли труповетѣ на двамата до готовитѣ изкопани гробове, малко на страна отъ затвора и следъ като ги опѣли, ги погребали.

Нановъ е загиналъ доблестно, отказвайки да му вържатъ очитѣ."

Год. II. София, сѫбота 12 май 1928 год. Цена 1 левъ Брой 476

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.
АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; ¼, година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; ½ год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари; ½ год. 3 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годишни и вѣчални . 40 лв.

Телефонъ № 2898.

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

редакция и администрация: ул. „Славейковъ" № 1

Директоръ: Г. Кулчшевъ

Василъ К. Нановъ

застрелянъ на 7 т. м. въ Солунъ отъ гръцката власть.

(Въ идния брой започваме да печатаме нови данни по процеса и разстрелването на Нановъ и Кулелията).

Год. II. София, понедѣлникъ 14 май 1928 год. Цена 1 левъ Брой 477

Македония

Телефонъ № 2891.

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация ул. „Славейковъ" №

Директоръ: Г. Кулишевъ

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.

АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 320; ½ година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; ½ год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари; ½ год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2'40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 6 лв.
Годишни и единични . 40 лв.

† Нановъ и Купелията

Алекс. Божиновъ

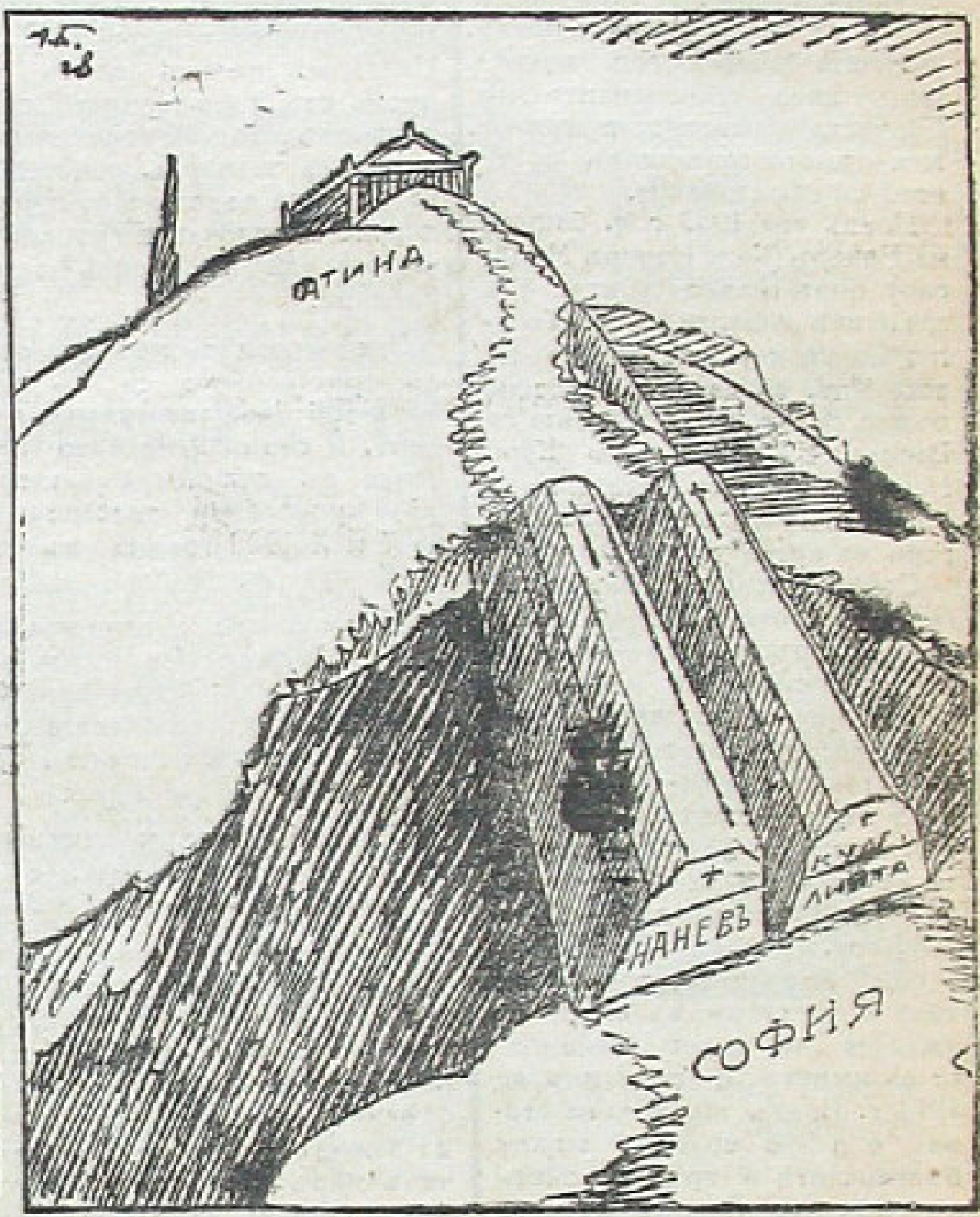

Пропастьта между Атина и София ще си остане постоянна, ако въ Гърция мислятъ, че е, такъвъ мостъ ще я преминаватъ.

КРЪВТА ВЪ СОЛУНЪ

Писмо на в. „Македония“

Солунъ, 7 май 1928 г.

Днесъ въ 6 часа сутриньта Нановъ и Кулелията бѣха изведени вързани отъ затвора „Еди Куле“ и на полето задъ крепостьта бѣха застреляни отъ единъ взводъ войници.

Нановъ бѣ изповѣданъ отъ двама католически свещеници, а Кулелията отъ единъ православенъ. И двамата сж били спокойни. Особено Василъ Нановъ се е държалъ гордо и съ презрение гледалъ отвратителнитѣ палачи. Погребани сж въ ями, близо до лобното мѣсто. Нановъ е предалъ едно писмо за своя братъ и заявилъ, че е осѫденъ невиненъ.

Съ екзекуцията на Кулелията и на Нановъ чрезъ застрелване, гърцитѣ извършихъ последното беззаконие по дѣлото на тия двама българи. Въ присѫдата на Солунския углавенъ сѫдъ е казано, че Кулелисъ и Нановъ се осѫждатъ на смъртъ, като наказанието бѫде изпълнено „съгласно закона“ А съответнитъ гръцки законъ повеляватъ смъртнитѣ присѫди, издавани отъ гражданскитѣ сѫдилища, да се изпълняватъ чрезъ гилотиниране. Обаче, по една или друга причина, отъ балканскитѣ войни насамъ, гилотината не функционира. Тя се намирала въ градчето Патрасъ, ржѫдасала. Отъ европейската война насамъ въ Еди Куле лежатъ около 50 души осѫдени на смъртъ отъ гражданскитѣ сѫдилища. И тѣ не сж екзекутирани до сега единствено, з а щ о т о гилотината не е въ изправность. Следваше да се очаква, че Кулелията и Нановъ ще бѫдатъ причислени къмъ другитѣ осѫдени на смъртъ, докато се уреди процедурата по изпълнението на смъртнитѣ присѫди.

Но когато се касае за българи, гърцитѣ сж нетърпеливи. И тѣ решаватъ съвсемъ произволно и безмилостно вмѣсто да гилотинирать осѫденитѣ, да ги застрелятъ, т. е. прилагатъ военната процедура, нѣщо което е противозаконно, защото нито обвиняемитѣ сж осѫдени отъ воененъ сѫдъ, нито пъкъ когато сж заловени, страната е била въ военно положение. На малко ги е грижа гърцитѣ за законната страна на въпроса. Ако у гърцитѣ имаше чувство на законность, тѣ не трѣбваше, преди всичко, да осѫждатъ Нановъ и Кулелията на смъртъ. Защото нѣма текстъ въ гръцкия наказателенъ законъ, който да предвижда смъртъ само за това, че у нѣкого се намѣрило оржжие, па макаръ то и да бѫде било предназначено за извършване на престѫпление, щомъ като престѫплението не е консумирано, нито пъкъ е направенъ опитъ за престѫпление, тъй като оржжието е заловено на 20 километра отъ Солунъ, т. е. отъ града, кждето щѣлъ да става предполагаемиятъ атентатъ.

Присѫдата е неоказателствена отъ юридическа гледна точка. Но затова ще ви пиша допълнително. Ще ви пиша сѫщо и по фактическата страна на този процесъ, за да се види още веднъжъ какъ се сѫдятъ българитѣ въ Гърция.

Васильо Нановъ

(Застрелянъ на 7 т. м. въ Солунъ)

Роденъ е на 25 декемврий 1684 године въ село Миавлево, кукушко. Следъ навършването на шестата си годишна възрасть, билъ е изпратенъ отъ родителитѣ си да учи въ католическото основно училище „Зейтенликъ" въ гр. Солунъ, което завършилъ съ много добръръ успѣхъ.

Следъ свършването на последното презъ 1895 г. билъ изпратенъ да учи въ семинарията при сжщото училище. Тукъ, ученикъ още, Василъ се издигналъ много предъ учелищнитѣ власти съ своето добро държание и успѣхъ. Къмъ срѣдата на 1901 г. завършилъ курса на семинарията и презъ учебната 1902|903 год. постжпилъ като стипендиянтъ въ Солунската българска гимназия, където завършилъ срѣдното си образование.

Презъ тая 1903 год. бащата на Василъ (Киро Нановъ Миалски) билъ подло убитъ отъ гръцкитѣ андарти въ с. Текели, Солунско, където се бѣ заселилъ, за да даде по-лесно пълно образование на сина си Василъ. Въ това село Киро Нановъ е билъ учитель и единъ отъ най-съдуденитѣ българи на времето.

Следъ подлото убийство на бащата, който оставилъ жена съ 6 невръстни дечица, отъ които Василъ бѣ най-възрастния и като достатъчно силенъ да потърси своята и тая на останалитѣ по-малки отъ него деца — прехрана, постжпилъ на работа въ Солунската католическо болница, където е работилъ до края на 1906 год.

Отъ болницата постжпилъ като кондукторъ въ желѣзнопжтната компания „Ориенто" С. о., където е работилъ до 1913 г. Презъ тая година станалъ е д н о сбиване между българскитѣ и гръцки войски въ Солунъ. Василъ веднага е подирилъ скривалище защото гръцката власть преследвале всички по-събудени и интелигентни българи. Следъ дълги мжки и страдания, следъ 6 месечно крисно въ Солунъ той успѣлъ да избѣга съ единъ руски параходъ въ Дедеагачъ. Въ последния градъ постжпилъ на служба като началникъ-влакъ въ желѣзнопжтната компания „Жонксионъ" презъ която линия, превозвале н е у м о р н о и често пжти безъ почивке своитѣ съзнродници, който бѣгаха масово отъ гръцкия тероръ въ Македония.

Презъ 1915 год. — мобилизацията го е заварилъ въ Дедеагачъ к а т о о ж е л ѣ з н и ч а р ь обаче, той се отказалъ отъ тая си длъжность и се отзовелъ въ войсковата часть въ която служилъ до края на Общоевропейската война, като старши подофицеръ.

Следъ свършването на войната постжпилъ отново въ компанията „Жонксионъ, Дедеагачъ, гдето презъ 1920 год. туря край на своята желѣзничарска служба и постжпилъ като чиновникъ въ Дирекцията на телеграфитѣ и телефонитѣ въ София, където въ единъ скоро време бѣ спечелилъ симпатиитѣ на своитѣ началници и колеги съ своя благъ характеръ и скромность.

Презъ 1924 година напусналъ тази служба и постжпилъ като чиновникъ въ министерството на финанситѣ (Отдѣление за митницитѣ), където е работилъ до началото на месецъ септември 1927 г. Презъ тоя месецъ взелъ отпускъ отъ учреждението си и заминалъ за Македония съ редовенъ паспортъ, понеже бѣ избранъ за делегатъ по ликвидиране и оценяване границитѣ на имотитѣ на своитѣ съзнродници.

Презъ сжщия месецъ още съ пристигането си въ Солунъ той бива арестуванъ, сжденъ, и следъ 9 месечно мжчение въ солунския затворъ „Еди-куле" бива разстрелянъ на 7 май 1928 година въ сжщия затворъ.

Вѣчна паметь и лека пръстъ на тоя измжченъ синъ на майка Македония, падналъ невинно отъ кървожадната ржка на гръцкитѣ палачи въ Солунъ.

Поклонъ предъ неговия гробъ, който съ цвѣтя и сълзи не можемъ ороси.

Дано Всевишния великъ сждия изпълни на дѣло свещенитѣ принципи на правото и хуманностьта, та да не останатъ вече роби на земята и свѣтътъ най-сетне да може да заживѣе въ тр аенъ и вѣченъ миръ — въ пълно благоденствие и културно усъвършенствуване.

В. Ч.

Пръска
ПЛАТЦ
отъ фабриката **Карлъ Платц**
Пръскочкитѣ

пристигнаха и се продаватъ пр
за Българ
Братя К. Б
София, Русе, Вар
е въ провинцията при всичкитѣ пред
777 **ГРИТЦ**

Год. II. София, петъкъ, 18 май 1928 год. Брой 481

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.
АБОНАМЕНТЪ:
Въ България: за 1 година 300; ½ година 150; 1 мес. 80 лева.
Странство: година 800; ½ год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари; ½ год. 3 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годишни и вѣчални . . 40 лв.

Телефонъ № 2892.

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация: ул. „Словейковъ."

Директоръ: Г. Кулишевъ

Какъ бѣха убити Нановъ и Кулелията

Писмо на в. „Македония"

Солунъ, 8 май, 1928

Между българитѣ тукъ се правѣха догадки, дали и кога ще бѫдатъ екзекутирани осѫденитѣ на смъртъ Нановъ и Кулелията. Имахме предвидъ срокътъ, който тече по закона следъ отхвърлянето на жалбата за помилване и предполагахме, че екзекуцията можа да стане около 5 т. м.

И наистина завчера следъ обѣдъ се узна срѣдъ ограниченъ кржгъ хора, че изпълнението на присѫдата било определѣно за утрешния день въ шесть и половина часа сутринъта при мѣстото Гюлбаба до Едикуле.

Още презъ нощьта директорътъ на затвора, за да не се изненадали осѫденитѣ, имъ съобщилъ, че имало заповѣдь да бѫдатъ пренесени въ атинския затворъ и че било необходимо да тръгнатъ рано сутринъта, за което трѣбвало да пренощуватъ не въ общия каушъ, а въ отдѣлно помѣщение. Въ него тѣ били заведени наистина презъ нощьта.

Споредъ думитѣ на директора на затвора, двамата осѫдени презъ цѣлата нощь спали съвсемъ спокойно. Къмъ три часа, когато директорътъ влѣзълъ при тѣхъ, първъ се събудилъ Нановъ, който, като видѣлъ отново и неочаквано директора, усъмнилъ се, че навѣрно се готви нѣщо друго за него и другаря му. Предъ директора той изразилъ съмнението си.

— За съжаление, — да! отговорилъ директорътъ. Днесъ въ 6 часа и половина присѫдата ще бѫде изпълнена. Но надежда още не изгубена. . .

Следъ половина часъ билъ събуденъ и Кулелията, който за мигъ изтръпналъ като узналъ какво се готви, но веднага се съвзелъ и казалъ:

— Рано или късно ще се мре. Стига сте ни държали въ такава неизвестность!

Директорътъ опитаълъ да продължи измамата, че още не била изгубена всѣка надежда, като споменвалъ, че всѣки мигъ очакваль телеграма за помилване, но Кулелията рѣзко възразилъ:

— Глупости! Гръцкото правителство иска нашитѣ глави. — Ето ви ги! . .

При предложението отъ директора осѫденитѣ да кажатъ какво бика искали за ядене и пиене преди екзекуцията Кулелията поискалъ ракия, а Нановъ само една чаша вода, която изпилъ бавно, гълтка по гълтка, запазвайки поразително спокойствие, което накарало да изтръпнатъ неговитѣ палачи.

Нановъ следъ това като католикъ, е билъ изповѣданъ отъ католишки свещеникъ. Кулелията отказалъ да приеме гръцки попъ като заявилъ, че не иска да гледа гръцки черноканецъ. Въ̀ръки увещанията на директора Кулелията ядосано настоявалъ и нановото му да не се извърши отъ гръцки свещеникъ.

Въ последнитѣ минути осѫденитѣ поискали хартия да напишатъ прощални писма до близкитѣ си. Следъ малко писмата били готови. Нановъ написалъ само едно писмо, сгънаълъ го внимателно, сложилъ го въ плико, който надписалъ съ хубавъ почеркъ, и го подалъ на директора, извиняващи се, че запечатаълъ плика безъ да бѫде писмото цензурирано. Кулелията написалъ писмо до жена си, въ което и далъ последни съвети за възпитанието на децата му и изобличилъ нѣкои съселяни, които причинили неговото погубяване.

Къмъ шесть часа едновременно пристигатъ комендантътъ, прокурорътъ и други военни и цивилни власти както и нѣкои вестникари. Комендантътъ и прокурорътъ влѣзли веднага въ келията при затворенитѣ и ги подканили да признаятъ, че наистина сж имали намерение да извършатъ динамитни атентати презъ септември миналата година въ Солунъ. Споредъ думитѣ на прокурора, които вече никой не може да провѣри, Кулелията за пръвъ пѫть сега билъ признаълъ, че заедно съ други лица искалъ да извърши такива атентати, за да се предизвикалъ конфликтъ между Гърция и Сърбия, като прибавилъ, че Нановъ доброволно пожелалъ да вземе участие въ атентатитѣ. Предъ прокурора и коменданта Нановъ не казалъ нищо ново. Повторилъ пакъ, че той е единъ обикновенъ чиновникъ на българската държава и нищо не знае за подобни атентати.

Къмъ 6 часа и четвьртъ осѫденитѣ, подъ силна стража, тръгватъ къмъ определеното мѣсто за екзекуцията. Нановъ, наскоро обръснатъ, върви спокоенъ, съ здрави стѫпки; Кулелията, брадясалъ, е разтревоженъ но сдържанъ; и двамата носятъ на ржцетѣ и краката си желѣзни окови. Зловещо изскърца при отварянето голѣмата врата на крепостьта, въ която хиляди македонци въ миналото оставиха своето здраве, осѫдени като бунтовници срещу турската държава. Напредъ вървятъ двамата католишки свещеници, които шепнатъ погребални молитви; следва войсково отдѣление, което ще изпълни присѫдата; редицъ се подиръ него директорътъ на затвора и нѣколцина стражари; накрай вървя цивилните власти. Погребалната процесия бавно се движи налѣво край северозападнитѣ стени на крепостьта и стига до мѣстото Гюлбаба около 500 метра далечъ отъ затвора. И небето е мрачно, облачно; задъ планината Хортачъ едва се показва слънцето, което напусто се мжчи да разпръсне облацитѣ.

Войсковото отдѣление се състои отъ по четиримна младши подофицери, ефрейтори и войници; началникъ на отдѣлението е подпоручикъ Возенбергъ — този, който арестува Кулелията по пѫтя Сересъ — Солунъ. Отдѣлението вече се нареда за екзекуцията.

Осѫденитѣ сж поставени на 5 — 6 метра единъ отъ другъ.

NASH HEU
Последна дума на ав
извѣщенъ стилъ, мощность, економ
ность и безукорна работа, 6 цили
основни лагери и 6 спирачки изкл
даващи абсолютна сигурность. Пл
ускорение до 130 клм. въ часъ. Г
жещо се на специални полуелетри
заводитѣ
На складъ само голѣми седемместн
задни брони. Внасдане и безплатни
въ гаражъ „Мешъ"
Представителство
ИОСИФЪ ПОПИЛИЕВЪ
София.
Дрне. 3 Тел. 2510

Цени съ 80.000 лева по
добри условия

Обявления за в. „Македония" се приемать въ Администрацията, на ул. Славянковъ № 1 въ всички анонсови агенции и всички вестникарски магазини.

Четете в. Македония

Нановъ съ непоколебимо спокойствие и пуши и последната си цигара. Кулелията гледа насамънатамъ сѣкашъ търси нѣкого; очитѣ му се спиратъ къмъ насъ, мжчатъ се да ни разпознаятъ; ржкомахъ за сбогомъ... Прокурорътъ загитва жертвитѣ имать ли нѣщо да кажатъ. Тѣ отговарятъ нѣщо, което не се дочува; отдѣлни изрази стигатъ до насъ на френски езикъ отъ Нановъ, който изказва последния си протестъ..

Прекжсна го командата:

— Мирно! За стрелба!

Часътъ е вече 6 и 28 минути. На осѫденитѣ се задава въпросъ дъ имать бѫдатъ ли въ̀рзани очитѣ? Нановъ отказва. Последва втора команда, — Огънь!

Подпоручикъ Возенбергъ вдига сабята си.

Сега Нановъ, бившъ воененъ, се изправя по-бодро, застава по войнишки мирно — безукорно и напрегнатъ — прекрѫтва се и въ тоя мигъ се разнася залпъть на пушитѣ. Ехото се разнася изъ далечнитѣ усои, за да се разпространи по цѣла Македония и да въ̀звести на роба, че двама негови сина умиратъ за свободата на своята родина.

Тѣлата имъ сж били пренесени въ близкото гробище на затвора и тамъ заровени въ два нови гроба, изкопани презъ нощьта.

С. Злостенски

Год. II, София, сжбота, 19 май 1928 год. Брой 482

Македония

„МАКЕДОНИЯ“
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.
АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; 1/2 година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; 1/2 год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари; 1/2 год. 3 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годежни и вѣнчални . 40 лв.

Телефонъ № 2891. ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ Редакция и администрация: ул. „Славейковъ“ Директоръ: Г. Кулчишевъ

Непонятна жестокость

Разстрелването на Нановъ и Кулелията

Подъ заглавие „Непонятна жестокость", в. „*Знаме*" обнародва въ сношния си брой следната уводна статия:

„Залисани отъ неизмѣримото нещастие, което сполетѣ нашата хубава и цвѣтуща Тракия, ние не можахме да се спремъ на трагичната смъртъ на двамата отлични българи — Нановъ и Кулелията, кръвьта на които се пролѣ залъ солунската крепость „Еди-куле".

Презъ септемврий миналата година, тѣ бѣха заловени отъ гръцката полиция и арестувани въ Солунъ. На арестуването и на обвинението имъ, че искали да извършатъ нѣкакъвъ атентатъ, се погледна като на една несериозна постжпка на гръцката полиция. Никой не можеше да помисли, че водевилното начало ще има такъвъ нещастенъ край.

Двамата българи бѣха сждени. Въ сжда не се установи, че тѣ сж имали намѣрение да направятъ атентатъ. Въпрѣки това, тѣ бѣха осждени и то на смъртъ.

Тази присжда предизвика голѣмо недоумѣние. Нѣма текстъ въ гръцкия наказателенъ законъ, който да предвижда смъртно наказанно само за това, че у нѣкого се намѣрило орижие, даже и когато то е предназначено за извършване на престжпление, щомъ престжплението е не е извършено, нито пъкъ нѣкакъвъ опитъ е направенъ за извършването му.

Тази присжда не почива на никакъвъ законъ и отъ юридическо гледище е неоткачествима. Затова очакваше се най-малко смъртното наказание да бжде замѣнено съ доживотенъ затворъ.

Но и това не стана.

Жестокостьта, която спрямо тия двама българи се прояви и която съ нищо не може нито да се оправдае, нито да се обясни, мина предѣла и на най-голѣмото безчовѣчие. Както е известно, екзекутирането имъ биде насрочвано нѣколко пжти и нѣколка пжти отлагано, за да се създаватъ излишни душевни страдания на двамата мжченици.

Защо бѣ всичко това, което така зле излага и чувството на законность, и чувството на човѣколюбие у нашитѣ южни съседи?

Безъ да бждатъ сдени отъ воененъ сждъ и безъ да се намира страната въ военно положение, Нановъ и Кулелията бѣха застрелени. Смъртьта тѣ сж посрещнали — нека това служи за утеха на тѣхнитѣ близки и приятели — както я посрѣщатъ добритѣ синове на Македония — съ вдигнато чело и съ гърди, изпълнени съ гранитна вѣра за по-добри дни на тѣхната поробена родна земя".

страшни физически насилия.

Не всѣки, за когото полицията казва, че е виновенъ, е виновенъ. Управляващитѣ органи трѣбва да не забравятъ, *че тая земя не е земя само на Жика Лазичъ.*

Моли сжда да не свързва решението си съ тая каша, която

Год. II. София, понедѣлникъ, 21 май 1928 год. Брой 483

Нар. Библиотека, София

Македония

Телефонъ № 2892. ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ Редакция и администрация: ул. „Славейковъ" № 1 Директоръ: Г. Кулчишевъ

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.

АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; ½ година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; ¼ год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари; ½ год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годежни и вѣнчални . 40 лв.

Вчерашната панихида за В. Нановъ

Въ католическата черква „Света Богородица". — Речитѣ на г. г. Спространовъ и Бахчованджиевъ

Вчера, по инициативата на Македонската католическа лига се отслужи панихида за Василъ Нановъ, въ католическата черква отъ източенъ обрядъ „Света Богородица". Присѫтствуваха, освенъ близкитѣ на покойния, членоветѣ на Националния комитетъ, на ржководитѣ тѣла на Илинденската организация, Македонския женски съюзъ, Младежкия съюзъ, членоветѣ на Католическата лига и много други почитатели на паметьта на загиналия мжченически нашъ съотечественикъ.

Отъ името на Националния комитетъ г. *Ев. Спространовъ* произнесе слово, въ което каза:

„Нѣма по-голѣма любовь отъ оная, да положи човѣкъ живота си за благото на ближния.

Поканени сме и сме събрани да извършимъ поменъ за умрѣлия мжченически нашъ съотечественикъ Василъ Кировъ Нановъ. Нановъ и неговиятъ другарь починаха за една права и света кауза.

Нашитѣ неприятели искатъ да ни представятъ като елементъ за размирие; като че ние се боримъ отъ любовь къмъ борбитѣ и войната; но не! Ние се боримъ за свещенитѣ принципи на Спасителя; боримъ се да се въдвори свобода и миръ въ нашата татковина.

Ние сме кора на мира и на напрѣжка, но да ни се даде свободата, за която се боримъ десетки години. Ето защо нашата борба е свещена. Нѣма по-голѣма любовь отъ оная, да положи човѣкъ живота си за благото на ближния! А по-ценно нѣщо отъ живота има ли?

Какъ умрѣха Нановъ и Кулелията?

Единъ тѣхенъ другарь отъ друго единъ гръцки затворъ пише: „умрѣха като мжже!"

Да, умрѣха като достойни мжже, като герои, които не се страхуватъ отъ смъртьта. Нановъ не желае да му вържатъ очитѣ. Той презира смъртьта. А Кулелията не желае нито изповѣдь, нито опѣло отъ гръкъ свещеникъ. И умрѣха безъ страхъ. Умрѣха безъ вина, за да се угоди на други тирани — на сърбитѣ.

Коя е поуката отъ тѣхната геройска смъртъ?

Първо. Любовь и преданость къмъ отечеството до самопожертвуване, защото по-велика любовь отъ тая нѣма.

Второ. Сплотеность и единомислие. Всички подъ знамето на Македония, защото въ съединението е силата.

Трето. Жертви за нашето дѣло.

Като изказа отъ страна на М. н. комитетъ братски и сърдечни съчувствия къмъ близкитѣ и приятелитѣ на покойния Нановъ за неговата прежвременна и мжченическа смъртъ и къмъ Македонската католическа лига, г. Спространовъ изказа съболезнования и къмъ македонския народъ „защото тѣ не принадлежатъ отъ днесъ само на своитѣ, а на цѣлия и на народа". И завърши съ думитѣ:

„Вѣчна паметь и слава на всички загинали за свободата на своето отечество!"

Следъ г. Спространовъ, говори отъ името на Македонската католическа лига г. *Никола Бахчованджиевъ*, който описа живота на Нановъ, като изтъкна неговитѣ християнски и патриотически добродетели.

Год. II. София, вторникъ, 22 май 1928 год. Брой 484

Македония

„МАКЕДОНИЯ"
вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празднични дни.
АБОНАМЕНТЪ:
България: за година 300; ½, година 150; 3 чес. 80 лева.
Странство: година 800; ¼, год. 400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка: за год. 6 долари; ½, год. 3 дол.
ОБЯВЛЕНИЯ:
На кв. см. . . . . 2·40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годежни и вънчални . 40 лв.

Телефонъ № 2091. ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ Редакция и администрация: пл. „Славейковъ". Директоръ: Г. Кулчшевъ

БЕЛЕЖКИ И ОТГОВОРИ

Гръцката държава и нейното престъпление спрямо Македония

Следъ убийството на Ивановъ и Куделината гръцкитѣ вестници дни наредъ пълнѣха колонитѣ си съ обяснения и оправдания около тая ново гръцко престъпление.

Атинскиятъ в. *Елиники* отъ 8 май пише:

„Разстрелването на Ивановъ и Куделини се наложило по причини отъ държавенъ целесъобразность, защото другарить на разстрелянить трѣбва да разберать, че никой не може да форсира гръцката граница и да създава угрози за Македония безнаказано. Републиканската гръцка държава, обаче, трѣбва да се убеди, че не сж само разстрелванията, съ помощьта на които може да надвие зачитане къмъ неотчѣмнить гръцки права. Гърция трѣбва да ст не истинска държава, която да бѫде уважавана отъ приятелить и страшна за враговетѣ, да не оставя сѣмъ на нея нахрѣнъ и да не създава чрезъ анархията надежда у пришелцитѣ. Когато тя стане истинска държава, разстрелванията ще престанатъ. Тогава никой вече нѣма да сили да насилва границата на Гърция.

Въ случая „държавната целесъобразность“ се изразява въ гръцкото желание да премахватъ колкото е възможно повече македонски, особено македонски българи, които не създаватъ никакви угрози за Македония, а напротивъ се борятъ за нейното освобождение. И, разбира се, разстрелванията не могатъ да спратъ освободителното дѣло, което ще върви напредъ, нито пъкъ ще могатъ да помогнатъ съ нѣщо за зачитането не на нѣкакви неотчѣмни права на Гърция надъ Македония, а на гръцката тирания надъ македонцитѣ.

Гърция ще стане „истинска държава“ и ще освободи себе си отъ всѣкакви угрози и опасности само когато устави Македония сама да реди своитѣ сждбини.

Режимътъ въ Македония, — и за самитѣ сърбе е станалъ синоним на ужасъ

Свѣтиславъ Рачичъ, великиятъ жупанъ на бѣлградската область, билъ пенсионираня.

„Пенсионирането на г. Рачичъ, пише в. „Време“ отъ 20 т. м. дойде като неминуемо слѣдствие отъ голѣмото недоволство, което предизвика въ цѣла Воеводина съ своята дейность“.

Рачичъ е сѫщия, за когото вестницитѣ писаха, че е направилъ отъ Войводина „нова Южна Сърбия“ заради страхотнитѣ на режима му. Като наказание сега Бѣлградъ го пенсионира.

И това все пакъ е нѣщо. Въ Македония режимътъ на жупанитѣ е такъвъ, че служи за сравнение съ всѣки ужасъ въ земята на С. х. с. Но македонскитѣ жупани, вмѣсто наказание, получаватъ награди. Ако сж полковници получаватъ генералски чинове, като г. Наумовичъ напримѣръ . . . и т. н.